

Dage i Athen. Et hjem i Athen

Om studieophold i Athen maj 2014

”Jeg saae det!” Sådan beskrev H.C. Andersen begejstret sin første oplevelse af Akropolis og Theseustemplet, da han ankom til Athen i april 1841. I dag kan jeg lige så begejstret sige, at jeg har set Athen. Den samme by og dog en anden verden end den H.C.

Andersen besøgte for 175 år siden. Denne gang har jeg ikke været her som turist, men som en, der bor i Plaka. Jeg har boet på Det Danske Institut i Athen.

Indretningen af instituttet er på en og samme gang asketisk og overdådig. Enkle danske møbler og gode danske kunstværker på væggene og i gårdhaven. Her er alt, hvad man kan ønske sig fra bibliotek til vaskemaskine. Det er et fint udgangspunkt for at hellige sig studierne.

For den, der frivilligt vil gå i eksil for at studere antik skulptur, er Det Danske Institut i Athen en oase midt i en fortravlet verden. Her er der ikke noget, der haster. Tværtimod. Her kan man fordybe sig.

Jeg har i en menneskealder undervist i antik græsk kunst og med jævne mellemrum ladet turistens hurtige blik møde værkerne, hvor jeg kunne. Men nu har jeg hver dag kunnet studere detaljer og helhed. Med Akropolis og Akropolismuseet lige uden for min dør har jeg dagligt besøgt Parthenon, studeret bygningen på Akropolis og dens skulpturer og relieffer på Akropolismuseet.

Det var min hensigt at sammenligne nogle af Parthenons gavlskulpturer med nogle af den engelske modernistiske billedhugger Henry Moores værker. Hvad kan antikke skulpturer af gudinder bidrage med til en nutidig kvindefremstilling?

Efter at have oplevet første verdenskrigs rædsler i franske skyttegrave afviste Moore ”de græske syner”, som han kendte fra British Museum. Han kunne ikke bruge dem som udgangspunkt for sit arbejde med moderne skulptur. Tilsyneladende kom kendskabet til antikken først til at betyde noget for hans værker, da han rejste til Grækenland i 1951.

Men man kan faktisk allerede i slutningen af mellemkrigstiden se, hvordan han tog udgangspunkt nogle af skulpturerne fra Parthenons østgavl, idet han især udnyttede den tilbageledede Afrodites stilling til mange af sine værker. Han forvandlede gudinden, der nyder nuet til et billede af det moderne menneske, der er splittet og savner identitet.

Mit ophold på Det Danske Institut har resulteret i to artikler, som jeg håber at kunne offentliggøre i løbet af efteråret 2014. Dagenes rytme på Det Danske Institut er behagelig langsom og maner til eftertanke. Morgenkølighed på turen op til og rundt om Akropolis. Siden afløses timer ved computeren af læsning og museumsbesøg samt møder med andre danskere om byens mange glæder. De lange dages fordybelse i fortidens skulpturer, bøger og billeder har givet stof til eftertanke, som måske kan blive til flere artikler.

Opholdet på Det Danske Institut sætter det almindelige livs stress i relief. Sol og varme. Et liv i Akropolis' lys. Gårdhave, kunst og tagterrasse. Kort sagt: Et væksthus for et væld af værdier.